

Thai Journal of Clinical Psychology

Journal homepage: <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/tci-thaijclinicpsy>

Original Article

ประสิทธิผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบาง: การวิเคราะห์อภิมาน

Effectiveness of Existential Counseling for Vulnerable Groups: A Meta-Analysis

ชนิตา สุจริตัญญะกุล^{1*}, ดลดาว วงศ์ธีระธรรณ², สมพงษ์ ปัน्हุ่น²

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Chanita Sujaritthanyatrakul^{1*}, Doldao Wongtheerathorn², Sompong Panhoon²

¹ Student in Master of Science Program in Counseling Psychology, Faculty of Education, Burapha University

² Assistant Professor, Department of Research and Applied Psychology, Faculty of Education, Burapha University

* Corresponding author: e-mail. ptoptof@gmail.com

Received: 14 May 2022 | Revised: 11 June 2022 | Accepted: 27 June 2022

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อสังเคราะห์การใช้ทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางโดยศึกษาถึงคุณลักษณะงานวิจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมและเปรียบเทียบประสิทธิผลการปรึกษาของแนวทางทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมระหว่างแนวทางความหมายในชีวิตและแนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยมในกลุ่มเปราะบาง **วัสดุและวิธีการ** ทำการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางที่มีการเผยแพร่ผลงานระหว่างปี พ.ศ. 2543-2562 จำนวน 32 เล่ม ด้วยวิธีการวิเคราะห์อภิมานเพื่อหาค่าขนาดอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปรึกษา โดยใช้แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยและแบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัยที่สร้างขึ้นเองในการเก็บรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโมเดลการวิเคราะห์อิทธิพลสุ่ม (random effect model) **ผลการศึกษา** คุณลักษณะงานวิจัย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านกลุ่มตัวอย่าง (เพศ อายุ จำนวนตัวอย่าง) ปัจจัยด้านแนวทางทฤษฎีการปรึกษา (แนวทางความหมายในชีวิต แนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยม) ปัจจัยด้านตัวแปรทางจิตวิทยา (ด้านภาวะทางจิตใจ ด้านศักยภาพในตนเอง ด้านความหมายในชีวิต) ปัจจัยด้านประเภทการปรึกษา (การปรึกษารายบุคคล การปรึกษากลุ่ม) และปัจจัย

ด้านแผนการศึกษา (จำนวนครั้งการศึกษา ความถี่ของการศึกษา ระยะเวลาการศึกษาต่อครั้ง ระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด) ให้ขนาดอิทธิพลไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ให้ขนาดอิทธิพลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลของแนวทางการศึกษาที่ต่างกันให้ประสิทธิผลการศึกษาไม่ต่างกัน **สรุป** การศึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางมีประสิทธิผลในตัวทฤษฎีเอง สามารถนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในบุคคลเปราะบางได้ทุกรูปแบบ โดยผู้ให้การศึกษาจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การศึกษาเกิดประสิทธิผล

คำสำคัญ: การศึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยม, ขนาดอิทธิพล, กลุ่มเปราะบาง

Abstract

Objectives: To synthesize the existential counseling for vulnerable groups by studying the research characteristics affecting the effectiveness of existential counseling and to compare the outcome of different existential approach between logotherapy and existential-humanistic approach in vulnerable groups. **Materials and methods:** 32 research of existential counseling in vulnerable groups published in Thailand between 2000 and 2019 were synthesized with a meta-analysis method. The effect sizes from meta-analysis indicate the degree of impact on the effectiveness of the counseling. Data were collected with self-designed research quality assessment forms and research characteristic coding forms and analyzed the data with random effect model. **Results:** The research characteristics composed of sample factors (sex, age, sample number), existential approach factors (logotherapy, existential-humanistic approach), psychological variables factors (psychopathology, self-efficacy, meaning in life) type of counseling factors (individual counseling, group counseling) and counseling plan factors (number of sessions, frequency, duration per sessions, total counseling period) gave the effect size no different except sex of sample had significant effect size at .05. The outcome of different existential approach gave the effectiveness of the counseling no different. **Conclusion:** Existential counseling for vulnerable groups was effectiveness in itself and can be applied for vulnerable persons in all styles. Counselor was a key person who made the counseling success.

Keywords: Existential counseling, Effect size, Vulnerable groups

บทนำ

การศึกษาเชิงจิตวิทยาทฤษฎีอัตถิภาวนิยม (existential theory) มีต้นกำเนิดจาก

ปรัชญาภาวนิยม มีรูปแบบการใช้ที่หลากหลายตามแต่นักภาวนิยมที่ผู้ให้การศึกษาเชื่อถือ (Correia et al., 2016; Sukhothai Thammathirat Open University, 2008) โดยแนวทางทฤษฎี

การปรึกษาอัตถิภาวนิยมที่พบในปัจจุบันมี 4 แนวทาง ได้แก่ 1) daseinsanalysis แนวทางที่ช่วยให้บุคคลเข้าใจโลกของตนเอง เน้นความเป็นปัจจุบันและทำให้เห็นอิสรภาพและทางเลือกเพื่ออนาคต 2) logotherapy แนวทางที่ช่วยให้บุคคลค้นพบเป้าหมายของการมีชีวิต 3) existential-humanistic แนวทางที่ช่วยให้บุคคลค้นพบและเอาชนะความวิตกกังวลของการดำรงอยู่ และ 4) the British school of existential analysis แนวทางที่ช่วยให้บุคคลค้นพบความสามารถและความเป็นไปได้ของตน เน้นการเข้าใจบุคคลในมุมมองต่อปรากฏการณ์ที่บุคคลรับรู้ (Cooper, 2008) ซึ่งแต่ละแนวทางมีลักษณะการนำทางหรือยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางมากน้อยต่างกัน

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2543-2562 พบว่าโดยส่วนใหญ่มีการนำทฤษฎีมาใช้ในแนวทางความหมายในชีวิต (logotherapy) และแนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยม (existential-humanistic approach) ในกลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินชีวิตภายใต้ข้อจำกัดไม่สามารถใช้ชีวิตได้เต็มศักยภาพอย่างบุคคลทั่วไป เช่น ผู้ป่วย ผู้พิการ ผู้ต้องขัง ผู้ติดยาเสพติด เยาวชนสถานพินิจ ผู้สูงอายุ และหญิงตั้งครรภ์ เป็นต้น ซึ่งบุคคลเหล่านี้จัดอยู่ในกลุ่มเปราะบาง (vulnerable groups) และมีการนำมาใช้กับกลุ่มตัวแปรตามทางจิตวิทยาที่หลากหลาย เช่น กลุ่มภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ (Arunmala, 2015; Daengbhakdee, 2006) กลุ่มความสามารถที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะในตนเอง (Intarachot, 2005; Khongkhao, 2016) และกลุ่มการหาความหมายในชีวิต (Reawtaisong, 2014; Songpanit, 2001)

การปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมแนวทางความหมายในชีวิตเป็นแนวทางที่ช่วยให้บุคคลค้นพบความหมายและเป้าหมายในชีวิต ก่อให้เกิดความหวังในการดำรงอยู่ โดยอาศัยแนวคิดพื้นฐานที่ประกอบด้วยอิสรภาพของเจตนารมณ์ เจตนารมณ์สู่ความหมาย และความหมายในชีวิต (Tuicomepee, 2011) มีขั้นตอนในการปฏิบัติและเทคนิคค่อนข้างชัดเจน ขณะที่แนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยมเป็นแนวทางที่ช่วยให้บุคคลสำรวจโลกของตนเอง เพิ่มการตระหนักรู้ เพิ่มทางเลือก อยู่กับปัจจุบัน และค้นพบความหมายของการมีชีวิตอยู่เช่นเดียวกับแนวทางความหมายในชีวิต โดยอาศัยแนวคิดพื้นฐานที่ประกอบด้วยความสามารถตระหนักรู้ในตน อิสรภาพและความรับผิดชอบ การแสวงหาเอกลักษณ์และสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น การค้นหาความหมายในชีวิต ความวิตกกังวลในฐานะที่เป็นเงื่อนไขของการดำรงชีวิต และการตระหนักรู้ถึงความตายและไม่ดำรงอยู่ (Corey, 2013) ไม่มีขั้นตอนในการปฏิบัติที่ชัดเจนและให้ความสำคัญกับสัมพันธภาพในการปรึกษามากกว่าการใช้เทคนิค

ด้วยแนวทางทฤษฎีที่ต่างกันและการนำทฤษฎีไปใช้ที่หลากหลายทั้งกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรตาม ร่วมกับข้อจำกัดของตัวทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมเองที่พบว่าขาดหลักการที่เป็นระบบและขาดวิธีการบำบัดที่เป็นขั้นตอน (Jongrak, 2013) ขาดหลักฐานเชิงประจักษ์ทางประสิทธิภาพ (Karki, 2018) ทำให้เกิดข้อสงสัยในประสิทธิผลของการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมและผู้วิจัยเองเกิดคำถามว่า “ทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมมีการนำไปใช้อย่างไร ทำอย่างไรการปรึกษาจึงจะประสบผลสำเร็จ” จึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงประสิทธิผล

การปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่พบโดยส่วนใหญ่ของงานวิจัย และผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นหลักฐานที่ช่วยสนับสนุนการใช้ทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมต่อไป

การวิเคราะห์ห่อภิมาณเป็นวิธีการหนึ่งของการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้วิธีการทางสถิติประมาณค่าผลการวิจัยให้อยู่ในรูปดัชนีมาตรฐาน ได้แก่ ขนาดอิทธิพลและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แล้วเปรียบเทียบดัชนีมาตรฐานจากงานวิจัยแต่ละเรื่องว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่กว้างขวางลุ่มลึกกว่างานวิจัยแต่ละเล่ม (Wiratchai, 1999) โดยขนาดอิทธิพลสามารถนำมาใช้ในการศึกษาถึงประสิทธิผลได้ เช่น การศึกษาประสิทธิผลของการบำบัดทางการพยาบาลด้วยการใช้เทคนิคผ่อนคลายในผู้ป่วยผู้ใหญ่: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Nootaro, 2003) การศึกษาประสิทธิภาพการสอนของครู: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Ounwong et al., 2012) เป็นต้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การวิเคราะห์ห่อภิมาณในการศึกษาประสิทธิผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบาง โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสังเคราะห์การใช้ทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางโดยศึกษาถึงคุณลักษณะงานวิจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปรึกษา อันได้แก่ ปัจจัยด้านกลุ่มตัวอย่าง (เพศ อายุ จำนวนตัวอย่าง) ปัจจัยด้านแนวทางทฤษฎีการปรึกษา (แนวทางความหมายในชีวิต แนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยม) ปัจจัยด้านตัวแปรทางจิตวิทยา (ด้านภาวะทางจิตใจ ด้านศักยภาพในตนเอง ด้านความหมายในชีวิต) ปัจจัยด้านประเภทการปรึกษา (การปรึกษารายบุคคล การปรึกษากลุ่ม) และปัจจัยด้านแผนการปรึกษา (จำนวนครั้งการปรึกษา

ความถี่ของการปรึกษา ระยะเวลาการปรึกษา ต่อครั้ง ระยะเวลาการปรึกษาทั้งหมด) และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการปรึกษาของแนวทางทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมระหว่างแนวทางความหมายในชีวิตและแนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยมตามตัวแปรทางจิตวิทยา

วัสดุและวิธีการ

การวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ห่อภิมาณตามวิธีของ Borenstein (2009) โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ประชากร คือ งานวิจัยเชิงปริมาณที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบาง ได้แก่ กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงกว่าคนทั่วไป (เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ วัยรุ่นในสถานสงเคราะห์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย) กลุ่มทุพพลภาพ (ผู้พิการ อัมพาต) กลุ่มที่ไม่สามารถตัดสินใจได้อย่างอิสระ (ผู้ต้องขัง ผู้อยู่ในสถานพินิจ ผู้ที่มีความสัมพันธ์เชิงลำดับ (พนักงานใหม่ นิสิตพยาบาลปี 1) ผู้ปกครองเด็กออทิสติก) และกลุ่มด้อยค่าในสังคม (ผู้ติดยาเสพติด ผู้ให้บริการทางเพศ ผู้เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ หญิงตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์) ที่มีการเผยแพร่ผลงานในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2543-2562 จากฐานข้อมูลเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS) ฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์กลางของประเทศไทย (ThaiJO) และฐานข้อมูลทรัพยากรในหอสมุด (OPAC) ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มีหลักสูตรการสอนด้านจิตวิทยา จำนวน 42 เล่ม

กลุ่มตัวอย่าง คือ งานวิจัยในกลุ่มประชากรที่ผ่านเกณฑ์การเลือกแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์คัดเข้า คือ 1. เป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่ใช้ทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมเพียงทฤษฎีเดียวเป็นตัวแปรต้น และมีการนำ

ทฤษฎีมาใช้ในแนวทางความหมายในชีวิตหรือแนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยม 2. เป็นงานวิจัยที่แสดงค่าสถิติพื้นฐานในการคำนวณค่าขนาดอิทธิพลได้ 3. เป็นงานวิจัยที่แสดงเนื้อหาในรูปแบบเล่มฉบับเต็ม สามารถประเมินคุณภาพงานวิจัยได้ และมีเกณฑ์คัดออก คือ 1. เป็นงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมแบบบูรณาการร่วมกับทฤษฎีอื่น 2. เป็นงานวิจัยที่ไม่สามารถระบุแนวทางทฤษฎีได้ว่าเป็นแนวทางความหมายในชีวิตหรือแนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยม และ 3. เป็นงานวิจัยที่ให้ข้อมูลไม่ครบในการบันทึกคุณลักษณะงานวิจัยและไม่สามารถคำนวณค่าขนาดอิทธิพลได้ จำนวน 32 เล่ม

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย

1. แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ จำนวน 22 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 0.60-1.00 และค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (agreement rate) 0.50-0.86

2. แบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัย เป็นแบบบันทึกข้อมูลที่มีการกำหนดรหัส พร้อมด้วยคู่มือสำหรับลกรหัส มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 0.60-1.00 และค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (agreement rate) 0.90-1.00

การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยสืบค้นงานวิจัยจากฐานข้อมูล ThaiLIS, ThaiJO และ OPAC โดยใช้คำค้นดังต่อไปนี้ อัตถิภาวนิยม อัตถิภาวะนิยม ภาวนิยม โลกอส โลโกเทอราปี ความหมายในชีวิต existential logotherapy และ meaning of life พบงานวิจัยที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 เล่ม และเมื่อการวิจัยนี้ผ่านการรับรองจาก

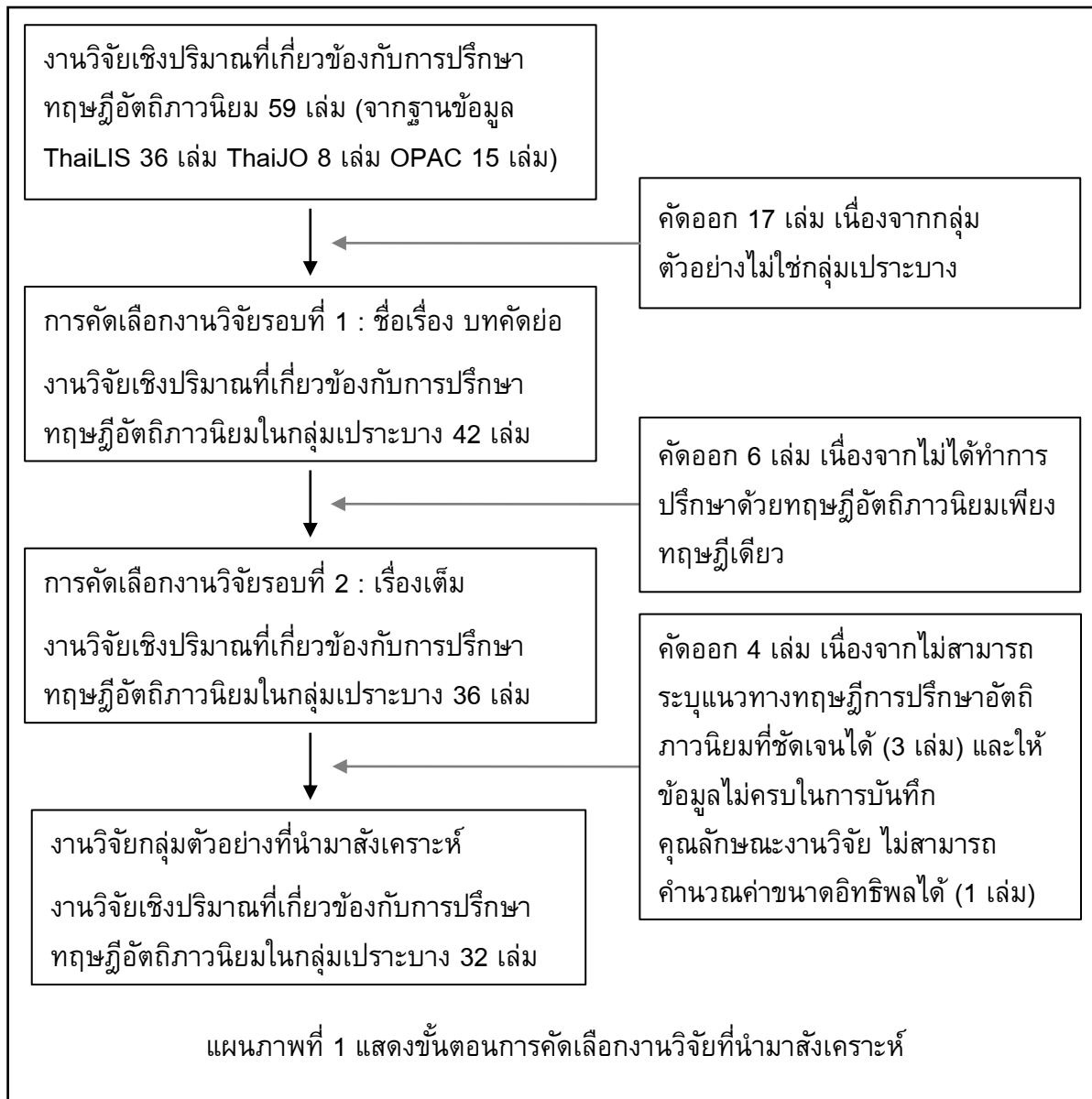
คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา (G-HU158/2465) ผู้วิจัยจึงทำการประเมินคุณภาพงานวิจัย บันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัย และคำนวณค่าขนาดอิทธิพล (Hedges' g) ตามสูตรของ Borenstein (2009) ซึ่งค่าขนาดอิทธิพลที่คำนวณได้สามารถแปลผลได้ดังนี้ ค่าขนาดอิทธิพล 0.00-0.32 หมายถึง ขนาดอิทธิพลระดับน้อย ค่าขนาดอิทธิพล 0.33-0.55 หมายถึง ขนาดอิทธิพลระดับปานกลาง และค่าขนาดอิทธิพลมากกว่า 0.56 หมายถึง ขนาดอิทธิพลระดับมาก (Lipsey & Wilson, 2001 as cited in Vos et al., 2015) จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การวิเคราะห์สถิติบรรยาย การวิเคราะห์แผนภูมิป่าไม้ (forest plot) เพื่อตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของขนาดอิทธิพล (homogeneity of effect size) ใช้การทดสอบ Q-test และตรวจสอบความเป็นวิวิธพันธ์ของขนาดอิทธิพล

ผลการศึกษา

ผลการสืบค้นงานวิจัย

จากการสืบค้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมจากฐานข้อมูล ThaiLIS ThaiJO และ OPAC ในช่วง พ.ศ. 2543-2562 พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 59 เล่ม แบ่งเป็นงานวิจัยในบุคคลทั่วไป 17 เล่ม (ร้อยละ 28.81) และบุคคลกลุ่มเปราะบาง 42 เล่ม (ร้อยละ 71.19) ซึ่งงานวิจัยในบุคคลกลุ่มเปราะบางแบ่งเป็นงานวิจัยแบบบูรณาการ 6 เล่ม งานวิจัยที่ไม่สามารถระบุแนวทางทฤษฎีการปรึกษาได้ชัดเจนจำนวน 3 เล่ม และงานวิจัยที่รายงานข้อมูลไม่เพียงพอในการบันทึกข้อมูลคุณลักษณะและหาขนาดอิทธิพลจำนวน 1 เล่ม จึงเหลืองานวิจัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการ

นำมาสังเคราะห์ 32 เล่ม (ดังแผนภาพที่ 1) โดย
ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยระดับปริญญาโท ร้อยละ
90.63

ผลการวิเคราะห์ค่าขนาดอิทธิพล ของคุณลักษณะงานวิจัยที่ใช้ศึกษา ประสิทธิผลการปรึกษา

การวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้ค่าขนาดอิทธิพลเป็น
ตัวบ่งชี้ถึงระดับการส่งผลของคุณลักษณะ
งานวิจัยต่อประสิทธิผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิ
ภาวนิยมในกลุ่มเปราะบาง จากงานวิจัย 32 เล่ม
ให้ค่าขนาดอิทธิพล 36 ค่า โดยมีค่าขนาดอิทธิพล

รวมแบบอิทธิพลสุ่มเท่ากับ 2.05 ในการวิเคราะห์
เพื่อรวมขนาดอิทธิพล ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความ
เป็นวิวิธพันธ์ของขนาดอิทธิพล (heterogeneity
of effect size) พบว่าค่า Heterogeneity: Tau-
squared = 1.36, H-squared = 25.56, I-squared
= 0.96 ค่าความเป็นเอกพันธ์ของขนาดอิทธิพล
ด้วยสถิติ Q-test พบว่า Homogeneity: Q =
929.43, df = 35, p-value = 0.00 ดังแสดงใน

แผนภาพที่ 2 แสดงว่าขนาดอิทธิพลจากงานวิจัยทั้ง 32 เรื่อง มีความแตกต่างกันทั้งระหว่างเล่มภายในเล่มอันเนื่องมาจากความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม และความแตกต่าง

ระหว่างเล่มงานวิจัย การวิเคราะห์ผลรวมค่าขนาดอิทธิพลครั้งนี้จึงใช้โมเดลการวิเคราะห์อิทธิพลสุ่ม (random effect model)

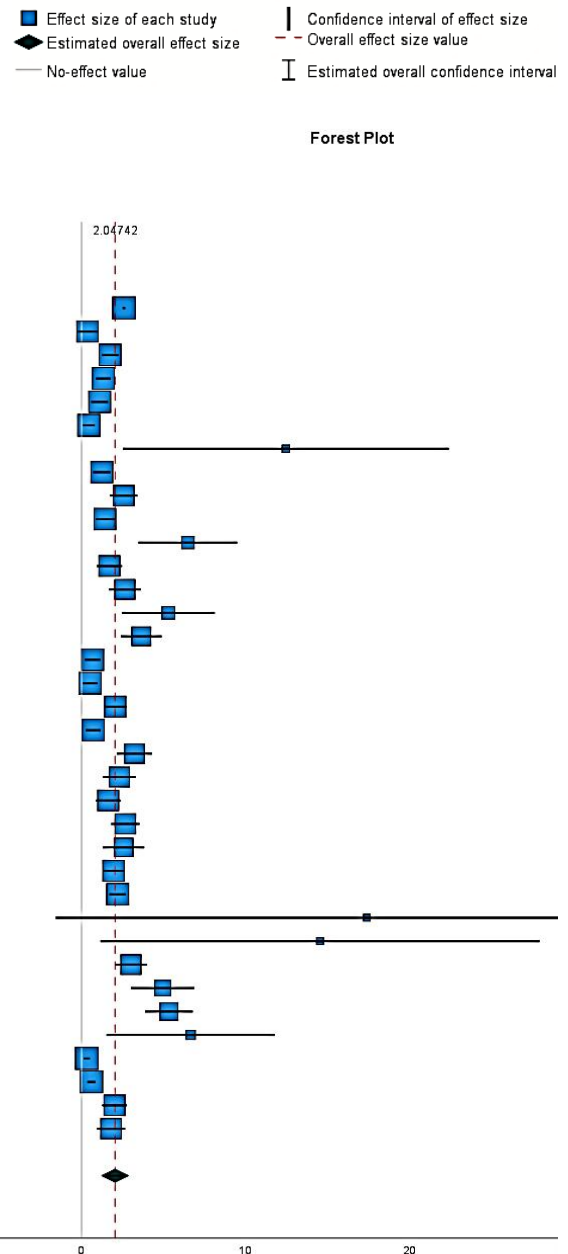
ID	Effect Size	Std. Error	Lower	Upper	p-value
Study 1	2.59	0.04	2.51	2.67	0.00
Study 2	0.36	0.33	-0.27	1.00	0.26
Study 3	1.74	0.26	1.23	2.25	0.00
Study 3	1.33	0.23	0.88	1.77	0.00
Study 4	1.11	0.26	0.60	1.62	0.00
Study 5	0.44	0.19	0.08	0.81	0.02
Study 6	12.46	5.07	2.52	22.39	0.01
Study 7	1.24	0.27	0.71	1.77	0.00
Study 8	2.57	0.43	1.73	3.42	0.00
Study 9	1.43	0.29	0.87	1.98	0.00
Study 10	6.48	1.54	3.47	9.49	0.00
Study 11	1.70	0.40	0.91	2.48	0.00
Study 12	2.64	0.50	1.67	3.61	0.00
Study 13	5.29	1.45	2.46	8.13	0.00
Study 14	3.64	0.64	2.40	4.89	0.00
Study 15	0.67	0.24	0.21	1.14	0.00
Study 15	0.52	0.23	0.07	0.97	0.02
Study 16	2.05	0.35	1.36	2.74	0.00
Study 17	0.71	0.24	0.24	1.17	0.00
Study 18	3.23	0.55	2.15	4.30	0.00
Study 19	2.31	0.50	1.33	3.30	0.00
Study 20	1.63	0.39	0.86	2.39	0.00
Study 21	2.67	0.44	1.80	3.54	0.00
Study 22	2.56	0.65	1.29	3.83	0.00
Study 23	1.95	0.34	1.28	2.62	0.00
Study 24	2.20	0.26	1.70	2.70	0.00
Study 25	17.40	9.68	-1.58	36.37	0.07
Study 25	14.54	6.83	1.15	27.93	0.03
Study 26	3.01	0.51	2.02	4.00	0.00
Study 27	4.95	0.99	3.01	6.88	0.00
Study 28	5.33	0.75	3.86	6.79	0.00
Study 29	6.65	2.62	1.52	11.78	0.01
Study 30	0.32	0.10	0.12	0.51	0.00
Study 30	0.60	0.13	0.35	0.85	0.00
Study 31	2.01	0.39	1.25	2.77	0.00
Study 32	1.80	0.44	0.94	2.67	0.00
Overall	2.05	0.22	1.61	2.48	0.00

Model: Random-effects model

Heterogeneity: Tau-squared = 1.36, H-squared = 26.56, I-squared = 0.96

Homogeneity: Q = 929.43, df = 35, p-value = 0.00

Test of overall effect size: z = 9.25, p-value = 0.00

แผนภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์ forest plot ของขนาดอิทธิพลงานวิจัยการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยม

งานวิจัยการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางโดยส่วนใหญ่มีคุณภาพระดับปานกลาง (ร้อยละ 68.75) กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงทั้งหมด (ร้อยละ 50.00) อายุน้อยกว่า 60 ปี (ร้อยละ 71.88) จำนวน 6-8 คน (ร้อยละ

75.00) ใช้แนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยม (ร้อยละ 59.38) มากกว่าแนวทางความหมายในชีวิต (ร้อยละ 40.62) ในตัวแปรทางจิตวิทยา ด้านศักยภาพในตนเอง (ร้อยละ 55.56) ทำการปรึกษากลุ่ม (ร้อยละ 84.85) มากกว่าการปรึกษา

รายบุคคล (ร้อยละ 15.15) จำนวนครั้งการปรึกษา 6-10 ครั้ง (ร้อยละ 56.25) ความถี่ในการปรึกษา 2 ครั้ง/สัปดาห์ (ร้อยละ 50.00) ระยะเวลาต่อครั้ง 60-90 นาที (ร้อยละ 69.70) และระยะเวลาการปรึกษาทั้งหมด 5-6 สัปดาห์ขึ้นไป (ร้อยละ 53.13) และเมื่อพิจารณาคุณลักษณะงานวิจัยออกเป็นปัจจัย 5 ด้าน ที่อาจส่งผลต่อประสิทธิผลการปรึกษาพบว่า คุณลักษณะงานวิจัยโดยส่วนใหญ่ของแต่ละปัจจัยส่งผลต่อประสิทธิผลการปรึกษาไม่แตกต่างกัน โดยพบปัจจัยที่ช่วยเอื้อให้การปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางมีแนวโน้มเกิดประสิทธิผลมากที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงทั้งหมด ($d = 4.94$) อายุน้อยกว่า 60 ปี ($d = 3.78$) จำนวน 6-8 คน ($d =$

3.66) ใช้แนวทางความหมายในชีวิต ($d = 3.76$) ในตัวแปรทางจิตวิทยาด้านศักยภาพในตนเอง ($d = 4.40$) ทำการปรึกษาแบบกลุ่ม ($d = 3.66$) ทำการปรึกษามากกว่า 10 ครั้ง ($d = 4.00$) ความถี่ในการปรึกษา 1 หรือ 3 ครั้ง/สัปดาห์ และอื่น ๆ ($d = 4.50$) ใช้เวลาการปรึกษาน้อยกว่า 60 นาที หรือมากกว่า 90 นาที/ครั้ง ($d = 4.43$) เป็นระยะเวลา 1-4 สัปดาห์ ($d = 4.17$) และพบความแตกต่างอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามคุณลักษณะด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างเพียงลักษณะเดียว กล่าวคือเพศหญิงทั้งหมดให้ขนาดอิทธิพลต่างจากเพศชายทั้งหมด เพศหญิงเพศชายรวมกัน และไม่ระบุ (ไม่ใช่เพศหญิงทั้งหมด) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าขนาดอิทธิพลตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่ใช้ศึกษาประสิทธิผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางวิเคราะห์ตามโมเดลอิทธิพลสุ่ม

ค่าตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย	ความถี่		ค่าขนาดอิทธิพล		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสถิติทดสอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย		F	p-value
1. ระดับคุณภาพของงานวิจัย						0.80	0.38
คุณภาพระดับสูง	10	31.25	11	2.52	1.54		
คุณภาพระดับปานกลาง	22	68.75	25	3.78	4.54		
รวม	32	100.00	36	3.39	3.90		
2. ปัจจัยด้านกลุ่มตัวอย่าง							
เพศ						5.77	0.02
เพศหญิงทั้งหมด	16	50.00	17	4.94	5.03	เพศหญิง	
ไม่ใช่เพศหญิงทั้งหมด	16	50.00	19	2.01	1.66	ทั้งหมด > ไม่ใช่	
รวม	32	100.00	36	3.39	3.90	เพศหญิงทั้งหมด	
อายุ						0.79	0.38
< 60 ปี	23	71.88	25	3.78	4.49		
> 60 ปี และไม่ระบุ	9	28.12	11	2.52	1.87		
รวม	32	100.00	36	3.39	3.90		
จำนวน						0.52	0.48
< 6 คน และ > 8 คน	8	25.00	9	2.58	2.12		
6-8 คน	24	75.00	27	3.66	4.33		
รวม	32	100.00	36	3.39	3.90		

ค่าตัวแปรคุณลักษณะ งานวิจัย	ความถี่		ค่าขนาดอิทธิพล			ค่าสถิติทดสอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	p-value
3. ปัจจัยด้านแนวทางทฤษฎีการปรึกษา						0.22	0.64
ความหมายในชีวิต (Logotherapy)	13	40.62	15	3.76	5.14		
อัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยม (Existential-Humanistic)	19	59.38	21	3.13	2.82		
รวม	32	100.00	36	3.39	3.90		
4. ปัจจัยด้านประเภทตัวแปรตามทางจิตวิทยา						3.20	0.08
ด้านภาวะทางจิตใจและ ด้านความหมายในชีวิต	16	44.44	16	2.13	1.93		
ด้านศักยภาพในตนเอง	20	55.56	20	4.40	4.76		
รวม	36	100.00	36	3.39	3.90		
5. ปัจจัยด้านประเภทการปรึกษา						1.03	0.32
การปรึกษารายบุคคล	5	15.15	5	1.76	2.12		
การปรึกษากลุ่ม	28	84.85	31	3.66	4.07		
รวม	33	100.00	36	3.39	3.90		
6. ปัจจัยด้านแผนการปรึกษา							
จำนวนครั้งการปรึกษา						0.68	0.41
6-10 ครั้ง	18	56.25	20	2.91	2.91		
มากกว่า 10 ครั้ง	14	43.75	16	4.00	4.90		
รวม	32	100.00	36	3.39	3.90		
ความถี่ในการปรึกษา						3.06	0.09
1 และ 3 ครั้ง/สัปดาห์ และอื่น ๆ	16	50.00	18	4.50	5.18		
2 ครั้ง/สัปดาห์	16	50.00	18	2.29	1.34		
รวม	32	100.00	36	3.39	3.90		
ระยะเวลาการปรึกษาต่อครั้ง						1.28	0.27
< 60 นาที และ > 90 นาที	10	30.30	12	4.43	5.67		
60-90 นาที	23	69.70	24	2.88	2.63		
รวม	33	100.00	36	3.39	3.90		
ระยะเวลาการปรึกษาทั้งหมด						1.45	0.24
1-4 สัปดาห์	15	46.87	18	4.17	4.76		
5-6 สัปดาห์ ขึ้นไป	17	53.13	18	2.62	2.71		
รวม	32	100.00	36	3.39	3.90		

ผลการเปรียบเทียบแนวทางทฤษฎี การปรึกษาตามตัวแปรทางจิตวิทยา

เมื่อเปรียบเทียบผลของแนวทางทฤษฎีการปรึกษาที่ต่างกันตามตัวแปรทางจิตวิทยาพบว่า แนวทางความหมายในชีวิตด้านศักยภาพในตนเองและด้านความหมายในชีวิตให้ค่าขนาดอิทธิพลมากกว่าแนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยม ขณะที่แนวทางความหมายในชีวิตด้านภาวะทางจิตใจให้ค่าขนาดอิทธิพลน้อยกว่าแนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยม แต่เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของผลที่เกิดจากแนวทางทฤษฎีการปรึกษาที่ต่างกันพบว่าผลที่ได้ไม่

แตกต่างกัน โดยแนวทางความหมายในชีวิตมีแนวโน้มการเกิดประสิทธิผลในการช่วยเหลือ/พัฒนาด้านศักยภาพในตนเอง ($d = 5.74$) มากกว่าด้านความหมายในชีวิต ($d = 2.25$) และมากกว่าด้านภาวะทางจิตใจ ($d = 0.62$) ตามลำดับ ขณะที่แนวทางอัตถิภาวนิยมมีแนวโน้มการเกิดประสิทธิผลในการช่วยเหลือ/พัฒนาด้านศักยภาพในตนเอง ($d = 3.53$) มากกว่าด้านภาวะทางจิตใจ ($d = 2.80$) และมากกว่าด้านความหมายในชีวิต ($d = 2.02$) ตามลำดับ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญสถิติในแต่ละแนวทางทฤษฎีและตัวแปรทางจิตวิทยา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล $\pm$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (จำนวนค่าขนาดอิทธิพล) ของแนวทางทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมในตัวแปรตามทางจิตวิทยา

แนวทางทฤษฎี	ประเภทตัวแปรตามทางจิตวิทยา		
	ด้านภาวะทางจิตใจ	ด้านศักยภาพในตนเอง	ด้านความหมายในชีวิต
ความหมายในชีวิต	0.62 ± 0.13 ($n = 2$)	5.74 ± 6.40 ($n = 8$)	2.25 ± 2.15 ($n = 5$)
อัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยม	2.80 ± 2.30 ($n = 7$)	3.53 ± 3.33 ($n = 12$)	2.02 ± 0.26 ($n = 2$)
ค่าสถิติทดสอบ		$F = 0.95, p\text{-value} = 0.47$	

วิจารณ์

จากผลการวิจัยประสิทธิผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางพบว่า

1. การปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางที่เกิดขึ้นในประเทศไทยมีประสิทธิผลในการช่วยเหลือ/พัฒนาบุคคลกลุ่มเปราะบางในด้านภาวะทางจิตใจ ศักยภาพในตนเอง และความหมายในชีวิตได้เช่นเดียวกับการศึกษาในต่างประเทศหลาย ๆ งาน เช่น การศึกษาของ Lybbert et al. (2019) ในกรณีศึกษาการช่วยเหลือวัยรุ่นที่ฆ่าตัวตายโดยการแก้ไขที่สาเหตุด้วยการใช้อัตถิภาวนิยม การศึกษาของ

Moein and Houshyar (2015) ที่พบว่าผู้พิการทางกายในกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษาในแนวทาง logotherapy มีการพัฒนาคุณค่าในตนเองและการปรับตัวได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษาของ Julom and Guzman (2013) ที่พบว่า logotherapy ช่วยให้ผู้ป่วยอัมพาตมีความรู้สึกไร้ความหมายลดลง และการศึกษาของ Moosavi et al. (2012) ที่เปรียบเทียบผลการบำบัดแบบปัญญานิยมและแบบ logotherapy ต่อภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุพบว่าการบำบัดทั้ง 2 แบบช่วยลดภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุได้ไม่ต่างกัน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางให้ขนาดอิทธิพลระดับมาก โดยพบความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลตามคุณลักษณะเพศของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงทั้งหมดส่งผลต่อประสิทธิผลการปรึกษามากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายทั้งหมด เพศหญิงเพศชายรวมกัน และไม่ระบุ ทั้งนี้อาจเกิดจากเพศหญิงมีธรรมชาติในการสื่อสารการเปิดใจมากกว่าธรรมชาติของเพศชาย และการที่กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศเดียวกันในกรณีการปรึกษากลุ่มทำให้เกิดความรู้สึกเป็นกันเองหรือสะดวกใจในการสื่อสาร การเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มได้มากกว่าต่างเพศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Weisz et al. (1987) ที่ศึกษาประสิทธิภาพของจิตบำบัดในเด็กและวัยรุ่นด้วยการวิเคราะห์อภิมานและการศึกษา Baskin et al. (2010) ที่ทำวิเคราะห์อภิมานประสิทธิผลการปรึกษาและจิตบำบัดในโรงเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงให้ค่าขนาดอิทธิพลมากที่สุด และไม่พบความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลตามคุณลักษณะด้านอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะนั้น ๆ ส่งผลต่อประสิทธิผลการปรึกษาไม่แตกต่างกันเพียงแต่ให้ค่าขนาดอิทธิพลเล็กน้อยต่างกัน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่อายุน้อยกว่า 60 ปี เช่น เด็ก เยาวชน จนถึงวัยทำงาน ให้ค่าขนาดอิทธิพลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 60 ปี แสดงให้เห็นว่าทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมไม่มีข้อจำกัดด้านอายุของผู้รับการปรึกษาอย่างที่ทำให้การปรึกษาหลายคนสงสัย โดยสิ่งสำคัญของการนำทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมไปใช้คือการคำนึงถึงความเหมาะสมกับช่วงอายุเพื่อให้เกิดการตระหนักรู้ การเลือก ความรับผิดชอบ และ

ค้นพบความหมายในช่วงขณะนั้น การปรึกษาแบบกลุ่มมีค่าขนาดอิทธิพลมากกว่าการปรึกษารายบุคคลแต่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปรึกษาไม่ต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ McRoberts et al. (1998) ที่วิเคราะห์อภิมานเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบำบัดทางจิตแบบรายบุคคลและแบบกลุ่มพบว่าจิตบำบัดทั้ง 2 แบบ ให้ผลไม่ต่างกัน สามารถนำจิตบำบัดแบบกลุ่มที่ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายมาใช้แทนการบำบัดรายบุคคลได้ หรือแม้แต่การศึกษาในประเทศไทยที่ทำการเปรียบเทียบการปรึกษาแบบกวีนิพนธ์เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มก็ให้ผลไม่ต่างกัน (Akeathikhomkit, 1999; Srikosak, 2003)

3. การเปรียบเทียบผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางระหว่างแนวทางความหมายในชีวิตและแนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยมตามตัวแปรทางจิตวิทยาให้ผลไม่ต่างกัน ซึ่งต่างจากการศึกษาของ Vos et al. (2015) ที่พบว่าแนวทางทฤษฎีการปรึกษาที่ต่างกันให้ผลลัพธ์ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยแนวทางความหมายในชีวิตมีประสิทธิผลต่อตัวแปรทางจิตวิทยาด้านความหมายในชีวิตระดับมาก และมีประสิทธิผลต่อตัวแปรด้านภาวะทางจิตใจและศักยภาพในตนเองระดับปานกลาง ขณะที่แนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยมมีประสิทธิผลต่อตัวแปรทางจิตวิทยาด้านภาวะทางจิตใจระดับน้อย

จากผลการวิเคราะห์อภิมานที่พบว่ามีเพียงคุณลักษณะเดียวที่ทำให้ประสิทธิผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางแตกต่างกัน คือ เพศของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในทางปฏิบัติเชิงวิชาชีพเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ แต่หากเป็นการทดลองก็เป็นข้อมูลหนึ่งที่ช่วยให้ผู้วิจัยออกแบบการทดลองกำหนด

เพศของกลุ่มตัวอย่างให้เป็นเพศหญิงทั้งหมดก็จะช่วยให้การปรึกษาเกิดประสิทธิผลมากขึ้น และจากผลการวิเคราะห์แนวทางการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมที่ต่างกันในแต่ละตัวแปรทางจิตวิทยาที่ให้ผลการปรึกษาไม่ต่างกัน แสดงให้เห็นว่าการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมไม่ว่าจะดำเนินการในรูปแบบใดก็ให้ประสิทธิผลไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ahn and Wampold (2001) ที่ทำการวิเคราะห์ห่อภิมาณองค์ประกอบที่จำเพาะในการปรึกษาและจิตบำบัด พบว่าองค์ประกอบในการปรึกษาและจิตบำบัด 27 ลักษณะที่พบในงานวิจัยให้ผลการปรึกษาและจิตบำบัดไม่ต่างกัน แต่สิ่งสำคัญอยู่ที่ผู้ให้การปรึกษาที่จะต้องมีความยืดหยุ่นและความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาที่จะส่งผลให้การปรึกษาประสบผลสำเร็จ ขณะเดียวกันการศึกษาของ Alegria et al. (2016) ที่ศึกษากระบวนการและผลการวิจัยทางจิตบำบัดอัตถิภาวนิยมก็กล่าวว่าผลการบำบัดขึ้นกับความสัมพันธ์ในการบำบัดเป็นอันดับแรก

ดังนั้นผลการวิจัยนี้ช่วยยืนยันให้เห็นว่าการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมเน้นสัมพันธภาพมากกว่าวิธีการหรือเทคนิค (Corey, 2013; Jongrak, 2013; Sukhothai Thammathirat Open University, 2008) ที่จะช่วยให้การปรึกษาประสบผลสำเร็จ ผู้ให้การปรึกษาเองจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปรึกษา แม้แนวทฤษฎีความหมายในชีวิตจะมีวิธีการหรือเทคนิคที่ค่อนข้างชัดเจนกว่าแนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยมก็ให้ผลการปรึกษาไม่ต่างกัน เพราะแนวทฤษฎีความหมายในชีวิตเองก็ต้องอาศัยสัมพันธภาพและศิลปะของผู้ให้การปรึกษาในการทำการปรึกษาที่ให้ความเฉพาะกับผู้รับการปรึกษาแต่ละราย (Hillmann, 2004) และผลการ

วิจัยนี้ยังช่วยลดผลกระทบของข้อจำกัดทฤษฎีที่กล่าวว่าขาดวิธีการบำบัดอย่างเป็นขั้นตอน ไม่มีรูปแบบทางคลินิกที่เป็นหนึ่งเดียว ไม่มีเทคนิคที่เฉพาะเจาะจง (Jongrak, 2013; Sukhothai Thammathirat Open University, 2008; Vos et al., 2015) ทำให้เกิดมุมมองใหม่ต่อตัวทฤษฎีว่าข้อจำกัดที่กล่าวถึงอาจเป็นข้อดีในการนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ได้อย่างอิสระให้เหมาะสมกับผู้รับการปรึกษาเฉพาะราย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางคุณลักษณะงานวิจัยโดยส่วนใหญ่ให้ประสิทธิผลการปรึกษาไม่แตกต่างกัน ผู้ให้การปรึกษามีอิสระในการดำเนินการภายใต้ความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีอย่างแท้จริงและคำนึงถึงความเหมาะสมที่จำเพาะต่อผู้รับการปรึกษาเป็นสำคัญ จะส่งผลให้เกิดประสิทธิผลในการปรึกษา ดังนั้นผู้ให้การปรึกษาควรเน้นความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมและฝึกฝนตนเองให้เกิดความชำนาญในการใช้ทฤษฎี

2. นำผลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปรึกษา เช่น หากต้องการทำการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมเพื่อช่วยเหลือ/พัฒนาด้านภาวะทางจิตใจ เช่น ภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวล ความสุข อาจใช้แนวทางอัตถิภาวนิยม-มนุษยนิยมที่มีแนวโน้มให้ประสิทธิผลมากกว่าแนวทางความหมายในชีวิต หรือนำผลที่ได้ไปออกแบบงานวิจัยที่ต่างออกไป เป็นการเพิ่มหลักฐานการใช้ทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยม และสนับสนุนให้ทฤษฎีคงอยู่ต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายขอบเขตงานวิจัยเพื่อให้เห็นประสิทธิผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมที่ชัดเจนขึ้น เช่น ศึกษาผลในกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ไม่เฉพาะกลุ่มเปราะบาง ศึกษางานวิจัยที่เผยแพร่ในต่างประเทศ เป็นต้น หรือควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพพิจารณามุมมองของผู้ให้การปรึกษาหรือผู้รับการปรึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยม เช่น ในมุมมองของผู้ให้การปรึกษา ประสิทธิผลการปรึกษาเกิดขึ้นได้อย่างไร ในมุมมองผู้รับการปรึกษา อะไรคือสิ่งที่ได้รับการปรึกษาและช่วยให้ผู้รับการปรึกษาจัดการปัญหาได้ เป็นต้น

2. ข้อควรสังเกตเพิ่มเติมในการทำการวิเคราะห์ห่อภิมาณครั้งต่อไปคือ 1) ความต่างที่มีความคล้ายซ้อนอยู่ เช่น แนวทางทฤษฎีที่ต่างกัน แต่มีแผนการปรึกษาที่คล้ายกัน 2) ความไม่ชัดเจนหรือความกำกวมของคุณลักษณะงานวิจัย อาจส่งผลให้หลังรหัสข้อมูลคลาดเคลื่อนได้ 3) การกำหนดขอบเขตที่จำเพาะทำให้ได้งานวิจัยจำนวนน้อยและอาจมีลักษณะคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกัน 4) คุณภาพของผู้วิจัยในการทำการวิจัย เช่น ความชำนาญในการใช้ทฤษฎีในการปรึกษา ความเชี่ยวชาญหรือเป็นตัวแทนในสิ่งนั้น ๆ สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลต่อผลที่วิเคราะห์ได้ หากผู้วิจัยตระหนักในสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้วิจัยกำหนดแนวทาง จุดมุ่งหมาย ที่ชัดเจนสำหรับการวิเคราะห์ห่อภิมาณงานวิจัยของตนเองได้ดีขึ้น

สรุป

การศึกษาประสิทธิผลการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมในกลุ่มเปราะบางด้วยการวิเคราะห์ห่อภิมาณเป็นการหาข้อสรุปการใช้ทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมในกลุ่ม

เปราะบางโดยศึกษาถึงคุณลักษณะงานวิจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปรึกษาและเปรียบเทียบผลการปรึกษาที่เกิดจากแนวทางการปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมที่ต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะงานวิจัยโดยส่วนใหญ่ให้ประสิทธิผลการปรึกษาไม่ต่างกันและแนวทางการปรึกษาที่ต่างกันก็ให้ผลไม่ต่างกัน แสดงให้เห็นว่าทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบุคคลกลุ่มเปราะบางได้ทุกรูปแบบโดยสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดประสิทธิผลในการปรึกษาคือผู้ให้การปรึกษาที่มีความรู้ ความชำนาญ ในการใช้ทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยม และสัมพันธภาพที่เกิดขึ้นในการปรึกษา ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้เห็นว่าข้อจำกัดของทฤษฎีที่ไม่มีรูปแบบการปฏิบัติชัดเจนอาจมองใหม่ว่าเป็นจุดแข็งที่ทำให้การปรึกษาประสบผลสำเร็จเนื่องจากผู้ให้การปรึกษามีอิสระ มีความยืดหยุ่น ในการทำการปรึกษาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับผู้รับการปรึกษาเฉพาะราย ภายใต้หลักการแนวคิดของทฤษฎีการปรึกษาอัตถิภาวนิยม

เอกสารอ้างอิง (References)

- Ahn, H., & Wampold, B. E. (2001). Where oh where are the specific ingredients? A meta-analysis of component studies in counseling and psychotherapy. *Journal of Counseling Psychology*, 48(3), 251-257. <https://doi.org/10.1037/0022-0167.48.3.251>
- Akeathikhomkit, N. (1999). *A comparison of the effects of individual and group counseling based on existential therapy on sense of coherence of delinquency females in the training school for girl*

- of Banpranee in Bangkok [Master's thesis, Srinakharinwirot University]. Thai Digital Collection (TDC). https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/tdc/dccheck.php?Int_code=96&ReclId=14989&obj_id=21627&showmenu=no (in Thai).
- Alegria, S., Carvalho, I., Sousa, D., Correia, E. A., Fonseca, J., Pires, B. S., & Fernandes, S. (2016). Process and outcome research in existential psychotherapy. *Existential Analysis*, 27(1), 78-92. https://www.researchgate.net/publication/293633170_Process_and_Outcome_Research_in_Existential_Psychotherapy
- Arunmala, W. (2015). *Effects of existential group counseling on psychological well-being of the elderly* [Master's thesis, Burapha University]. BUU Library. http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/51927993.pdf (in Thai).
- Baskin, T. W., Slaten, C. D., Crosby, N. R., Pufahl, T., Schneller, C. L., & Ladell, M. (2010). Efficacy of counseling and psychotherapy in schools: A meta-analytic review of treatment outcome studies. *The Counseling Psychologist*, 38(7), 878-903. <https://doi.org/10.1177/0011000010369497>
- Borenstein, M. (2009). Effect sizes for continuous data. In H. Cooper., L. V. Hedges., & J. C. Valentine (Eds.), *The handbook of research synthesis and meta-analysis* (2nd ed., pp. 221-236). Russell Sage Foundation.
- Cooper, M. (2008). Existential psychotherapy. In J. L. Lebow (Ed.), *Twenty-first century psychotherapies contemporary approaches to theory and practice* (pp. 237-276). John Wiley & Sons, Inc.
- Corey, G. (2013). *Theory and practice of counseling and psychotherapy* (9th ed.). Brooks/Cole.
- Correia, E. A., Cooper, M., Berdondini, L., & Correia, K. (2016). Existential psychotherapies: Similarities and differences among the main branches. *Journal of Humanistic Psychology*, 1-25. <https://doi.org/10.1177/0022167816653223>
- Daengbhakdee, Y. (2006). *The effects of existential therapy on reducing depression of suicidal risk* [Master's thesis, Burapha University]. BUU Library. <https://webopac.lib.buu.ac.th/catalog/BibItem.aspx?BibID=b00216141> (in Thai).
- Hillmann, M. (2004). Victor E. Frankl's existential analysis and logotherapy. In W. Miles Cox., & E. Klinger (Eds.), *Handbook of motivational counseling: Concepts approaches, and assessment* (pp. 357-372). John Wiley & Sons, Ltd.
- Intarachot, S. (2005). *A comparison between technique of logogrouphtherapy on the disabled's sense of coherence* [Master's thesis, Burapha University]. BUU Library. <https://webopac.lib.buu.ac.th/catalog/BibItem.aspx?BibID=b00216141> (in Thai).

- ac.th/catalog/BibItem.aspx?BibID=b00215137 (in Thai).
- Jongrak, D. (2013). *Theories of counseling and psychotherapy* (6th ed.). Technology Promotion Association (Thailand-Japan). (in Thai).
- Julom, A. M., & Guzman, R. (2013). The effectiveness of logotherapy program in alleviating the sense of meaninglessness of paralyzed in-patients. *International Journal of Psychology & Psychological Therapy*, 13(3), 357-371. <https://www.ijpsy.com/volumen13/num3/367/the-effectiveness-of-logotherapy-program-EN.pdf>
- Karki, P. (2018). An analysis of theories and practices in existential psychotherapy. *Indian Journal of Clinical Psychology*, 45(2), 69-71. https://www.researchgate.net/publication/337075772_An_Analysis_of_Theories_and_Practices_in_Existential_Psychoterapy
- Khongkhao, N. (2016). *The effects of existential group counseling toward self-awareness of secondary school students* [Master's thesis, Burapha University]. BUU Library. http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/54921001.pdf (in Thai).
- Lybbert, R., Ryland, S., & Bean, R. (2019). Existential interventions for adolescent suicidality: Practical interventions to target the root causes of adolescent distress. *Children and Youth Services Review*, 100, 98-104. <https://scholars>
- archive.byu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=5971&context=facpub
- McRoberts, C., Burlingame, G. M., & Hoag, M. J. (1998). Comparative efficacy of individual and group psychotherapy: A meta-analytic perspective. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 2(2), 101-117. <https://www.egatin.com/static/McRoberts%20GP%201998-1618683896985.pdf>
- Moein, L., & Houshyar, F., (2015). The effect of logotherapy on improving self-esteem and adjustment in physically disabled people. *GESJ: Education Science and Psychology*, 5(37), 3-13.
- Moosavi, S., Kafi, S. M., Haghiri, M., Ofoghi, N., Atashkar, S. R., & Abolghasemi, S. (2012). Comparison of efficiency of cognitive therapy and logotherapy on the depression rate of aged men. *International Journal of Psychology and Counselling*, 4(11), 143-149. <https://doi.org/10.5897/IJPC12.009>
- Nootaro, A. (2003). *The effectiveness of nursing therapeutic using relaxation techniques in adult patients: A meta-analysis* [Master's thesis, Chulalongkorn University]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/Handle/123456789/5743> (in Thai).
- Ounwong, T., Seehamongkon, Y., & Ching bumrung, B. (2012). The synthesis of research on teaching effectiveness of teachers: A meta-analysis. *RMU.J*

- (*Humanities and Social Sciences*), 6(2), 129-136. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/rmuj/article/view/21588/18631> (in Thai).
- Reawtaisong, P. (2014). *The effects of logotherapy on meaning in life of the elderly with cancer* [Master's thesis, Burapha University]. BUU Library. http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/52921180.pdf (in Thai).
- Songpanit, B. (2001). *The effect of logotherapy on meaningfulness in life of the refugees* [Master's thesis, Chulalongkorn University]. Thai Digital Collection (TDC). https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/tdc/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=549815 (in Thai).
- Srikosak, P. (2003). *A comparison of the effects of existential individual and group counseling on society-reentry anxiety of drug addicts at Thanyarak institute* [Master's thesis, Srinakharinwirot University]. Thai Digital Collection (TDC). https://tdc-thailis-or-th.eu1.proxy.openathens.net/tdc/dccheck.php?Int_code=96&RecId=269&obj_id=27473&showmenu=no (in Thai).
- Sukhothai Thammathirat Open University. (2008). *Theory and practice in counseling unit 1-8* (3rd ed.). Sukhothai Thammathirat Open University. (in Thai).
- Tuicomepee, A. (2011). *Logotherapy* (2nd ed.). Chulalongkorn University. (in Thai).
- Vos, J., Craig M., & Cooper, M. (2015). Existential therapies: A meta-analysis of their effects on psychological outcomes. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 83(1), 115-128. <http://dx.doi.org/10.1037/a0037167>
- Weisz, J. R., Weiss, B., Alicke, M. D., & Klotz, M. L. (1987). Effectiveness of psychotherapy with children and adolescents: A meta-analysis for clinicians. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 55(4), 542-549. <https://doi.org/0022-006X/87/500.75>
- Wiratchai, N. (1999). *Meta-analysis*. Chulalongkorn University. (in Thai).